

עקריה פאת

אַבְיִנְדֶּר פִּי אַרְשֵׁינ.

יוצר האמפאלה הדיקדנטות-לאומית, שהכניסה
תוכן חדש בהדיקדנטות: תוכן לאומי והרעיה
מכה אל היצירה את הלאומיות שכיחוד,
שהדיקדנטים האילו אותה בקרן-זוית מחמת
מאוסה הפוליטי; ומובן חדש להמושג הלאומי
טובן אינדיבידיוני, המחיר את היוצר הלאומי
מכללי הפוליטיקה הגמים ומעמיד אותו על
כבודותיו הגועות האינסטינקטיביות.

אמפאלה זו כבר עשתה מהפכה-לשונת בארץ
מלדנה, בהונגריה ורושטח ניכר גם מודעה לה.
הוא חי בכודמשה.

שֵׁארוֹ שֶׁל הַפְּוֹת.

אֲנִי שֵׁארוֹ שֶׁל הַפְּוֹת אֲנִי
אֶהְבֶּתִי הָאֶהְבֶּתִי הַנוֹבֶלֶת בְּשֵׁלֶכֶת,
אֶהְבֶּתִי לְנֶשֶׁק אֶת הַנְּכוּן
בְּכָר לְלֶכֶת.

אֶהְבֶּתִי הַשּׁוֹשְׁבוֹת וְשׁוֹבֵי־הַמְּרִמָּה,
אֶת הַנְּשִׁים הַבְּמִשׁוֹת בְּאֶהְבִים,
וּבְקֶרְנֵי הַדָּם וּבְתוֹנוֹתֵיהֶם
אֶת הַפְּתוּיִם.

אֶהְבֶּתִי רְמִיזוֹת הַדְּרוֹת הָאֶחְרוֹנֹת
שֶׁל רְנַעֵי־מֶקֶץ עֲטוּפֵי מוֹד־מִרְאָה
דְּמוֹת הַפְּוֹת הַפְּתֻקָּרָב
וְהַנּוֹרָא.

אֶהְבֶּתִי הַנוֹסְעִים עַד־עוֹלָם,
אֶהְבֶּתִי הַמּוֹעִים וְשָׂבִים לְבָקָרִים
וְדוּיֵי מַלְלִים וְקוֹר הַשְּׂמֵר
אֶת הַהָרִים.

אֶהְבֵּתִי יְאוֹשֵׁם שֶׁל הָעֵינִיפִים
אֶהְבֵּתִי הַשְּׁלֹם הָעֵנָנִים:
סִקְסִם הַקָּמִים תוֹלֵדֵי הַנֶּפֶשׁ
בְּפִימָנִים.

אֶהְבֵּתִי אֶרֶץ שֶׁנֶּבֶר בְּמֵלֶךְ
עַת הַבּוֹכִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם
אוֹכְרֵי אֲמוּנָה וְנִבְשָׁלִים: —
אֵת הָעוֹלָם.

אֲנִי שְׂאֵרֵז שֶׁל הַמּוֹת אֲנִי
אֶהְבֵּתִי הָאֶהְבָּה הַבּוֹבֶלֶת בְּשִׁלְכָתָהּ
אֶהְבֵּתִי לְנִשְׁק אֶת הַנְּבוֹן
בְּכָר לְרֶכֶת.

הַמְּאַחֲרִים.

אֲנַחְנוּ הַמְּאַחֲרִים בְּכִלְעֵת וּבְכִלְשָׁעָה
אֲנַחְנוּ בְּרֹדְאֵי סִמְרָחַק בְּאֵנוּ הַנֶּת
וּפְסִיעֵת רְגִלְנוּ כַּח נֹנֶתָה נְהַלְאָה
אֲנַחְנוּ הַמְּאַחֲרִים בְּכִלְעֵת וּבְכִלְשָׁעָה.

אֲנַחְנוּ בְּמִנוּחָה לֹא גִרְדָּה גַם דּוּמָה
וּבְקִרְוֹכ אֶל־הַמּוֹת לְנִגְד עֵינֵינוּ
נִפְשָׁנוּ תַתְּלֵהֵם בְּלִבָּה אֲדוּמָה
נִנְתָּנוּ בְּמִנוּחָה לֹא גִרְדָּה גַם דּוּמָה.

אנחנו המאחרים בכל-עת ובכל-שעה.
המאחרים התלומות וכל מין-מטרה,
כל מנוחה, כל אשר כל מחוז והנאה —
אנחנו המאחרים בכל-עת ובכל-שעה.

שתי נשים.

ומות אני אמותה. ואין-דבר ומאומת.
כשתי נשים תדענה,
כי ירד ירדתי דומת.

זאתת היא אמי-מורתי.
והשנית, היא אשה אחרת,
שלא נוצרה רק לכמות סחתי.

מה יוף הדבר: שתי נשים אמללות
תורענה על קבר איש נכרי
הפרחים התקללות.

ארמון הנשיקה הנרדם.

מסבר לחיים ולמות מזה
רק נבר-אדם יבא שמה,
רק זכר נוזה יבא שמה,
ארמון הנשיקה אם נרדם נרדם
בחשכת ברוססת.

אלפי חדרים בם אלפי נקבות
נקבות לבנות כחכות בשקיקה
נקבות לוחטות כחכות בשקיקה
ולבדך בך הולם, הומה בקרבך
כפעמון-הדליקה.

מדלת לדלת אם תבא כננב,
ובכל סקום: אישה ומטה מוצעת,
בשמים ואישה ומטה מוצעת,
מאורות-נשיקה ואליף נקבות,
ואל תעזו לנעת.

שם תרוץ, התלבט, כמשוגע, לעולם,
טג-לב, מזה-קור, חשוד נשיקה ונקבה,
מחוספס פרח-כפור, חשוד נשיקה ונקבה,
ועל ראשה השחור אם יורד ומשליג
טל-חורף השיבה...

התינוק.

אותו התינוק מבקר אותי עתה
ובצחוקו לי יגיה את קרן-זויתי,
מי שהייתי.

מליא נחמד; חולה ובעל-חלומות,
חרש הוא מתהלק בכרוב בסביבתי
וקלמף מטתי.

בְּעֵינֵי הַזְּקֵנִים הוּא מְבִיט בְּתַמְסֵמָה
וְעֵינָיו הִבְהִירוֹת זוּלָּגוֹת דְּמָעוֹת
עַל עֵינֵי הַנְּהַלְאוֹת.

וְאֲנֹכִי כְּתִינוּק אֲתָרוּן מִתְרַדְּמָה
מֵאֵה פְעָמִים בְּלֵילָה-בְּלֵילָה
וְאֲרִיד בְּיָלָה.

וְעַתָּה נֵאלֵם, סְלֵה.

בְּשִׁקְיִי עַל שְׁפָתַי אֲחֹתַי: חֲשַׁבְתָּ-עָרֵב
אֲלֵמִינִי וְהִשְׁמִיעֵי בְּשָׁעָרִים,
כִּי אֲחִיקָה, הוּא בַעַל-הַדְּבָרִים,
לְשִׁיר שִׁירְתוֹ בַל-עוֹד יָרֵב;
וְעַתָּה יִתְרַחַק לְאַחֲרָנֶת בְּדָמָה
מִי יִתְרוֹן לְאָדָם בְּשִׁירָה
וּמָה הָיָה לִּי בְּהַ עָלַי הָאָדָמָה —
בְּשִׁקְיִי עַל שְׁפָתַי אֲחֹתַי, חֲשַׁבְתָּ-עָרֵב.
וְהַיּוֹם הַעֲלִיזִים וּמִכָּה לֹא-זָרְחָה,
אֲנִקַּת הַשִּׁירָה וּקְנָאוֹת חֲנוּתוֹת;
מַעֲתָה בְּאֶר-מַלְיָם בְּנִמְשִׁי
לְמַעַנְכֶם לֹא-עוֹד אֲחַפְזָרְתָה,
יִפְכְּרוּ-נָא מַעֲשֵׂינֹת וְהַדָּם רַבַּת-תְּקֻמָּים
וְשֶׁל קִבְרֵי שָׁם יִשְׁבוּ חַפְזֵימָה, נֵאלֵמִים
וְהַיּוֹם הַעֲלִיזִים וּמִכָּה לֹא-זָרְחָה,
וְהַיּוֹד מַעֲתָה לְכָל-אִישׁ וּלְכָל-דְּבָרָה,
וְהַיּוֹד לְזִשׁוֹן מִדְּבָרָה גְדוּלוֹתָה.

ואדי אַנדרה פּוּ בל יפּצה
 ואדי אַנדרה כּבּר עבר, עבר;
 ינודדנא הרחק, אם גרע אנה
 ולשפּחנא חפּצו ויקבר לבנו,
 לבנו הנזוס, הנפצע מרננה -
 והידר מעתה לכל-איש ולכל-דבר.
 ועתה נאלם אחותי חשבת-ערב.
 בנשיקה כפירה נאלם הום
 וחדש נסתכל בנפש סתומה
 ברעש מלחכות ובלהט התרב;
 אולי עוד נחלל את קרשי הרמסה.
 אך לא בסוד קרש נבא אני,
 לצער ולדאסער על הארסה -
 ועתה נאלם אחותי חשבת-ערב.

הַמְשִׁיחִים הַמְדִיאָרִים.

המענהו טרמעות מלוכה
 ואחרים גם הצערים
 שבבתים חס משוחים
 המשוחים המדיארים.
 שבבתים הם מימתים
 ובלי מלכות השמים,
 יען מאים לא השינו,
 הוי מאומה פה בחיים.

